

[Boligministeren.]

den meget indgående drøftelse, der har været om dette problem i udvalget, og derfor tager det ærede medlem spørgsmålet op igen i det underændringsforslag, det ærede medlem motiverede. Man kan se, at underændringsforslaget for så vidt ligger på linje med de tanker, som venstres medlemmer af udvalget peger på i betænkningen, men samtidig peger man også dér fra venstres side meget rigtigt på, at en ændring som den, der her er foreslået, ville forudsætte fornyede forhandlinger mellem de interesserede parter, og jeg kan bekræfte denne antagelse. Jeg kan godt sige, at sådanne forhandlinger ville — det fremgår af det, jeg allerede har sagt ved første behandling og gentaget her — blive meget vanskelige. Forslaget betyder jo ganske enkelt, at forudsætningen for den nu vedtagne sammenslutning, Østifternes Land-Hypotekforening og Husmandshypotekforeningen for Danmark, ville briste. Man måtte simpelt hen begynde forfra på de forhandlinger, som nu har strakt sig over ca. 3 år.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregods udtalelser giver mig anledning til at understrege, at den foreslåede nyordning jo ikke tager noget fra Ny jydsk Land-Hypotekforening. Man begrænser ikke dens nuværende låneadgang. Det, der sker, er, at foreningens eneret på udlånet brydes ved, at en forening, der hidtil har kunnet give lån inden for de samme områder, men kun til de mindre ejendomme, nu får almindelig udlånsadgang i området sideordnet med Ny jydsk Land-Hypotekforening. Det vil efter min opfattelse være i låntagernes interesse, og jeg må stærkt fraråde, som også de øvrige ærede ordførere har gjort, at man stemmer for underændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen.

Må jeg i øvrigt gøre den bemærkning, at når man har peget på virkningerne af at nedsætte den maksimale løbetid for hypotekforeningslån fra 50 til 40 år, så har det, som det fremgik af fremsættelsen og de til lovforslaget knyttede bemærkninger, været hensigten at fremme opsparingen, et synspunkt, der, som det også er nævnt her i dag, er understreget i den senere tid. Jeg har ikke ment at kunne se bort fra dette almindelige ønske, og jeg vil gerne

føje til, at vi, når vi nu havde dette lovforslag til behandling, burde have taget det første, omend beskedne skridt.

Jeg vil gerne i anledning af de konsekvenser, man har peget på det ville få i forhold til boligomkostningerne, sige, at vi har drøftet disse enkeltheder i udvalget. Det fremgår ikke af betænkningen, og derfor vil jeg gerne oplyse, at jeg over for udvalget har redegjort for virkningerne. Hvis man regner med en gennemsnitlig anskaffelsessum på omkring 60.000 kr. pr. bolig, ville dette alene for hypotekforeningernes lånetid medføre — hvis man gik ind for den foreslåede afgrænsning af lånetiden — en merudgift for låntagerne, der ville belaste boligudgiften et sted mellem 15 kr. og 20 kr. pr. år, altså ikke noget stort beløb. Boligselskaberne har i øvrigt bekræftet dette, ganske vist kun for så vidt angår det isolerede låneområde, der her er tale om.

Udvalget har ikke kunnet tiltræde dette forslag, og derfor må det forblive ved den gældende regel. Jeg har noteret mig, at socialistisk folkepartis medlem af udvalget, det ærede medlem hr. Kai Moltke, nu kan give tilslutning til lovforslaget, efter at denne ændring er sket. Det er rigtigt, som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget i udvalgsbetænkningen, at jeg er gået med til at stille dette ændringsforslag for at imødekomme det ønske, der blev udtalt i folketingsudvalget om en samlet overvejelse af løbetiden for de forskellige former for realkreditlån.

Ud fra samme betragtning ser jeg heller ikke nogen grund til ved denne lejlighed at gå nærmere ind på det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersens og det ærede medlem hr. Kai Moltkes spørgsmål om begrænsning af tillægslån i den ældre boligmasse. Dette spørgsmål må, som det er sagt, ses i en større sammenhæng. Det kan ikke udelukkende vurderes ud fra hensynet til kurserne på byggeriets obligationer. Jeg har også forstået, at de fremsatte udtalelser her tager sigte på en mere indgående overvejelse vedrørende alle disse problemer.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod sagde, at den nugældende ordning havde virket tilfredsstillende, og derfor var der ikke tilstrækkeligt grundlag for ændringer